

Sygn. akt II C 824/17 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24.03.2017 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła przeciwko P. S. o zapłatę kwoty 548,20 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 25.03.2017 r. do dnia zapłaty od kwoty 499,87 zł. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych.

W uzasadnieniu żądania podała, iż w jej księgach rachunkowych figuruje wymagalna i niespłacona wierzytelność przysługująca od pozwanego, wynikająca z umowy kredytu essentis detal nr (...) z dnia 20.09.2010 r. Podała, iż na wysokość roszczenia składa się: należność główna – 499,87 zł, należność z tytułu poniesionych kosztów – 0,00 zł oraz należność z tytułu odsetek naliczonych od dnia 24.03.2017 r. – 48,33 zł (pozew, k. 1v.-2v.).

Postanowieniem z dnia 10.04.2017 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy do tut. Sądu (postanowienie, k. 3v.).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i wskazał, że spłacił kartę, którą otrzymał w związku z zawartą umową kredytową w okresie 6- letnim po 50 zł lub 60 zł. Pozwany zarzucił powodowi lichwę (odpowiedź na pozew, k. 56 i 28).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17.09.2010 r. P. S. zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę nr (...) o wydanie i użytkowanie karty kredytowej (...) SA. W umowie przewidziano m.in., że:

- bank zobowiązuje się, na zasadach i warunkach określonych w umowie i Regulaminie wydawania i używania karty kredytowej (...) SA, do wydania pozwanemu karty kredytowej (...), ważnej do ostatniego dnia miesiąca i roku wskazanego na karcie jako termin ważności karty oraz do rozliczania operacji dokonanych przy użyciu karty,

- umowa zostaje zawarta na okres 12 m-cy i jest automatycznie przedłużana na kolejne okresy 12 m-cy , o ile pozwany lub powód nie wypowie umowy,

- (...) przyznaje limit kredytowy w wysokości wynoszącej w dniu zawarcia umowy 500,00 zł (umowa, k. 47-48, decyzja, k. 53).

Pozwany otrzymał Regulamin oraz warunki ubezpieczenia umowy (potwierdzenie, k. 49).

Pozwany przystąpił do ubezpieczenia na życie oraz na wypadek utraty pracy (deklaracja przystąpienia, k. 50).

W dniu 22.03.2017 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg bankowych nr (...), z którego wynika wymagalne zadłużenie pozwanego w kwocie 548,20 zł z tytułu kredytu essentis detal nr (...) (wyciąg, k. 7).

Pozwany nie uregulował należności związanych z użytkowaniem karty kredytowej (wyciąg, k. 7, historia operacji na kontrakcie kredytowym, k. 74).

Pismem z dnia 27.01.2017 r., doręczonym w dniu 08.02.2017 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 540,53 zł w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia wezwania (wezwanie do zapłaty, k. 8).

Do dnia zamknięcia rozprawy pozwany nie zapłacił powodowi należności dochodzonej pozwem (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaoficerowanych przez strony dokumentów, ich odpisów lub kserokopii, których wiarygodności nie kwestionowały. Również Sąd nie znalazł podstaw do ich deprecjonowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 69 ust.1 ustawy z dnia Prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Powyższy przepis znajduje zastosowanie do zawartej przez pozwanego umowy nr (...). Z przedłożonych dokumentów wynika, że pozwany nie wykonał umowy, ponieważ nie dokonał spłaty zadłużenia z tytułu kredytu oraz odsetek umownych.

Nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia okoliczność zawarcia przez pozwanego umowy ubezpieczenia spłaty kredytu. Pozwany przystąpił do ubezpieczenia na życie oraz na wypadek utraty pracy (k. 50). Nie wykazał, iż zaszło zdarzenie ubezpieczeniowe, którego uprawniałoby powoda do dochodzenia należności od (...) S.A. z siedzibą w S.. Z deklaracji przystąpienia do ubezpieczenia wynika, że takimi zdarzeniami są: zgon oraz utrata pracy. Pozwany nie podnosił, że utracił pracę.

W związku z powyższym pozwany winien zwrócić otrzymaną od powoda i wykorzystaną kwotę kredytu wraz z umówionymi odsetkami. Pozwany wprawdzie podnosił, iż spłacał zadłużenie w kwotach po 50 zł i 60 zł, jednak w żaden sposób nie wykazał tych twierdzeń, a to na nim zgodnie z ogólną zasadą ciężaru dowodów (art. 6 k.c.) spoczywał obowiązek wykazania tych okoliczności.

Pozwany nie uznał roszczenia powoda, twierdząc, że wszystko co miał do spłacenia już uiszczył, podnosząc jednocześnie że powód uprawia lichwę, ponieważ dolicza dodatkowe opłaty do kwoty przydzielonego kredytu. Nie przytoczył jednak żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń, przede wszystkim potwierdzeń dokonanych transakcji na poczet spłaty karty.

Zgodnie z treścią art. 481 k.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 r., maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (§ 2¹), które, należą się – w myśl § 2 cytowanego przepisu – w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych.

Wobec powyższego za okres od 25.03.2017 r. do dnia zapłaty powodowi należą się odsetki umowne od kwoty należności głównej, tj. 499,87 zł.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Pozwany przegrał sprawę w całości, dlatego winien zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty, którymi były: opłata sądowa od pozwu (30 zł) oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa (17zł).

Mając na względzie powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)